

Quinze anys per una 'a' i una 'l'

Alexandre Álvarez Borja, mitja vida dedicada al cos del tricorni, és un número progressista i valencià que, detingut el passat dia 19 i empresonat a Cartagena, parla ara des de la seua llibertat condicional. Quinze anys li podrien caure.

L'acte de Processament encausat a València amb data de 20 de juny de 1990, destaca i pressuposa que el membre de la Guàrdia Civil Alexandre Álvarez Borja, destinat al nucli de serveis de la 312a. Comandància de Castelló, "participo junto con otros tres miembros... en una aparició pública y reivindicativa efectuada ante las cámaras de la TV autonòmica Canal 9, dentro de un noticiario, y en el cual fueron presentados como miembros del denominado Sindicato Unificado de la Guardia Civil". L'article 177 de les Reials Ordenances per a les Forces Armades dicta: "Tot militar té dret a la llibertat de pensament, de consciència i de religió, cosa que inclou la seua manifestació individual o col·lectiva..."

—És un gran decret, un article profundament democràtic. Ara, en la TVV aparegueren, sembla, quatre senyors del cos vestits d'uniforme, que realitzaren unes reivindicacions. Entre d'altres, la desmilitarització de la Benemèrita. A més d'una llista de millores econòmiques i laborals. L'acte afirma que qui parla sóc jo. Cosa que desmentesc rotundament.

—Vostè és el president de l'Associació Unionista de la Guàrdia Civil, encara pendent de legalització. ¿Espera problemes oficials?

—Posar en marxa la nostra associació cultural no hauria de tenir cap problema. De fet, n'hi ha varies ja reconegudes dins del cos, com la d'Antics Alumnes, la Mútua Benèfica, etc...

—¿El President Lerma s'ha pronunciat al respecte?

—No he tingut directament cap mena de contacte amb ell,

! tant de bó!

—¿I amb algú més de la Generalitat?

—Sí, he sostingut alguna entrevista amb una persona rellevant, i efectivament hi ha una bona actitud, un esperançador recolzament a l'associació.

—Però això, *dissortadament, està en contradicció amb les recents declaracions del conseller socialista d'Administració Pública, i portaveu de la Generalitat Valenciana, Emèrit Bono. Ell ha declarat: "una institució armada com és la G.C. no pot tenir cap tipus d'associacionisme"*.

—No puc entrar a valorar minuciosament la informació. Els coneixements que tinc de les declaracions del conseller són només pels comentaris que m'han fet. Fins que no les estudeie personalment, no pense valorar-les.

—En tot cas, pensa que el president voldria legalitzar-les.

—Veig voluntat tant per la seua part com per la mateixa Direcció General d'Interior. Les converses preliminars que s'han efectuat abans de llançar l'associació anaven en aquest sentit.

—¿Quins serien els objectius més urgents?

—Fins de l'associació són, la promoció cultural i social dels seus membres i familiars; afavorir la inserció social a la comunitat on viuen i treballen, que la puguen conèixer ben bé per a estimar-la millor; fer totes les gestions dedicades al ple coneixement de l'idioma propi del territori on estem destinats, per tant integrar a aquests components del cos, per exemple, mitjançant l'apre-

nentatge i enteniment de la llengua dels països catalans; plans de formació i reciclatge professional, i realitzar, com diem al punt tretze dels nostres objectius i jo destaque, totes aquelles accions que puguen permetre una legislació progressista i de justícia social per als associats.

—D'altres comunitats autònomes segurament imitaran la vostra agrupació.

—En principi ha estat pensada, articulada i definida amb l'estricta intenció de treballar a la Comunitat Valenciana. No obstant això, presenta la possibilitat d'una federació estatal. En tot cas, dependrà de la lliure voluntat autònoma i autonòmica d'altres membres del cos. No volem imposar res.

—A pesar de la seua estada a la penitenciària militar de Cartagena i d'haver de tornar al calabós, ¿continua defensant que l'associació vaja endavant?

—Mai he dubtat d'abandonar-la pel camí. És una associació específicament cultural, i no existeix cap raó per a negar-nos-la.

—Vostès volen la inserció dins de la comunitat o el país on presten servei. ¿Creu que la vida familiar dels guàrdies en petites reserves és massa endogàmica? ¿Quina cosa pensa sobre la vida a les casernes?

—Ara per ara preferesc no pronunciar-me al respecte. La meua contestació podria interpretar-se... bé, massa reivindicativa. En aquest moment no puc ni dec de fer-la.

—¿Els dies anteriors a la seua captura va sentir-se perseguit?

—Vaig notar la presència des

d'una setmana abans d'uns quatre homes i una dona.

—¿En vehicles?

—Sí, amb matrícules de fora de Castelló. Però també caminant pels carrers on jo transitava. Em va cridar l'atenció veure com als cantons, en dies successius i a distintes hores, mantenien aquest tipus de vigilància. Em va mosquejar en certa manera la forma de realitzar-la.

—¿Podria haver estat una de les brigades anti-associonistes dirigides per Julián Hernández del Barco, "Arturo", l'home que va substituir el general Casinello en la implacable cacera de qualsevol que opinara alguna cosa diferent dins del cos?

—No tinc dades suficients. Podria ser.

—¿Una associació com la que vostè promou pot ser compatible amb l'uniforme verdoliva?

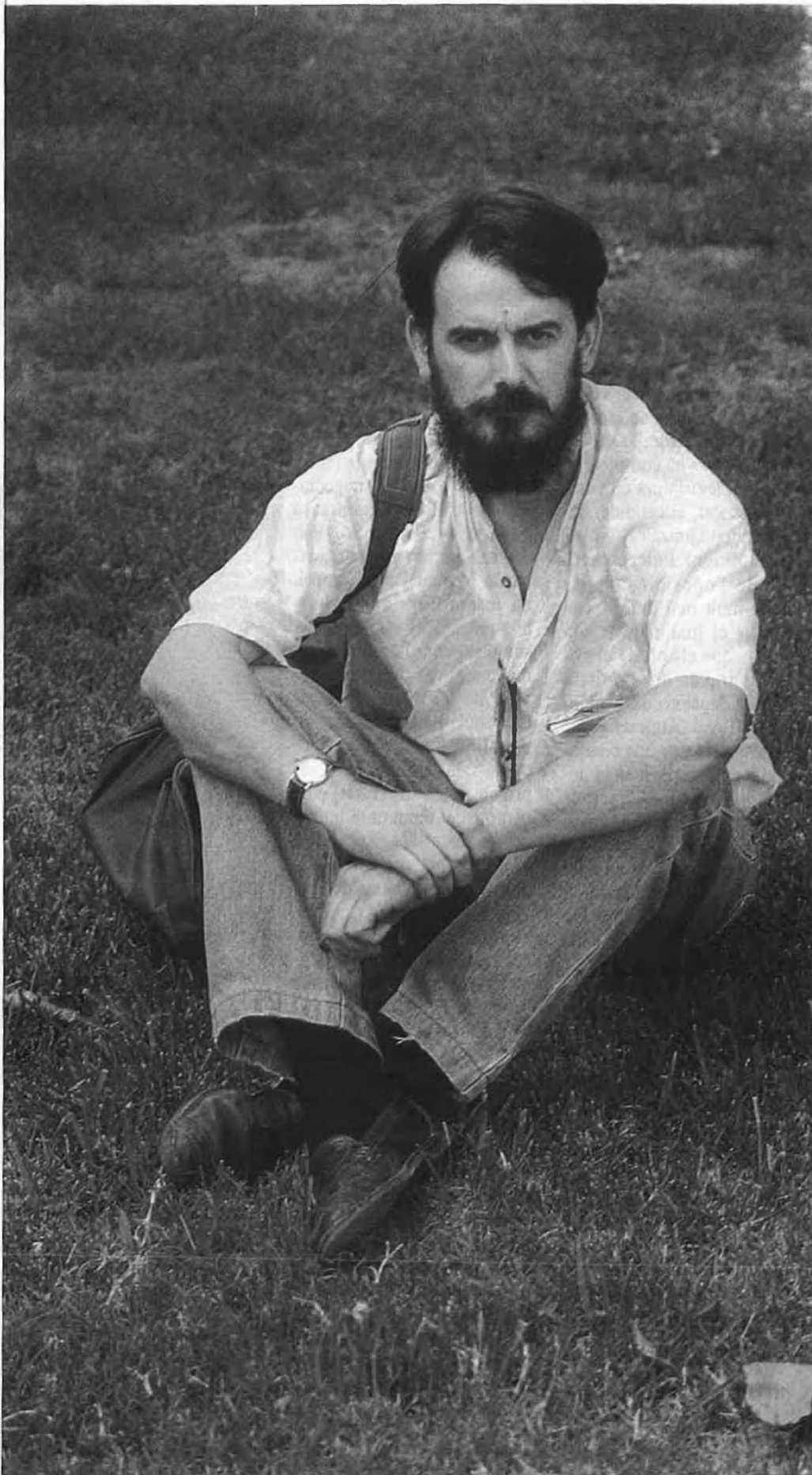
—Respecte en tot moment l'uniforme que porte, a més de estimar-lo. Però sóc partidari d'aquest tipus d'associacionisme dins del cos.

—Pràcticament tots els partits, en un espectre molt ample, han aollit un programa de democratització de la G.C., incloent-hi els drets sindicals.

—No pense introduir-me en la discussió, però el que no hi ha és voluntat per a tolerar l'existència d'un sindicat de guàrdies.

—¿Quants anys de presó li podrien demanar?

—Pel presumpte delictes de sedició, d'un mes i un dia a sis anys de presó; per apologia, la mateixa possibilitat de pena a complir; i per deslleialtat, de tres mesos i un dia a tres anys. La suma podria arribar fins

als quinze anys.

—*Es plantejarà la idea d'un judici espectacular: seure amb tots els guàrdies demòcrates empresonats junts al mateix banquet.*

—Sí, crec que ens reuniran a tots en un únic sumari. I que ens jutjaran a Madrid, en poc més d'un any.

—*Per a la seua detenció, i entre les proves que estan en poder del jutge, es va utilitzar un sofisticat aparell d'alta tecnologia.*

—Sí, un espectroscopi.

—*Ideat per la Universitat de Múrcia.*

—Sí. El jutge togat militar em va fer notar que les proves demostren que la meua veu era la mateixa que apareixia al programa de Canal-9. Aquest s'havia enregistrat gràcies a l'aparell, el qual reflecteix en tot moment l'espectrograma fonètic de cadascú. Seria com arxivar la veu, com les empremtes dactilars de la parla de cada persona. I diuen que per la semblança de les lletres "a" i "c", qui parla sóc jo. I que la prova és irrefutable. Diuen.

—*Però la maquineta s'acaba d'estrenar...*

—Sí, sí, amb mi i amb el "cas Blasco". Hem estat els conillots d'índies...

—*La broma d'aquest experiment de laboratori podria ser quinze anys fora de sa casa, de la dona, de Castelló...*

—¿Sap vostè una cosa? Molt sovint, la justícia i la racionalitat dels homes ha superat fins i tot la ciència... Si no, ¿on estaríem vostè i jo, la llibertat, la democràcia, la pau...?

—*El projecte per a la pròxima legislatura del PSOE-Govern és el disseny d'una força policial única.*

—Crec que la idea d'unificació dels dos cossos és encertada. I m'imagino que no seria per a militaritzar la policia nacional, sinó per a desmilitaritzar la Guàrdia Civil.

Ismael L. Belda